

Megjelenik a lap minden Vasárnap és Csütörtökön. Előfizetési minden es. k. postahivatalnál, a lapok kiadó-hivatalához címzendő levelekben. Ára évnegyedre 3 ft 15 kr, fél évre 6 ft 30 kr, évre 12 ft 60 kr új pénzben.

A lap szellemi ügyeit illető közlemények a szerkesztőséghez utasítandók.

SZERKESZTŐI SZÁLLÁS:

A Szentegyházutcában, a Kendeffi háznál, 487. szám alatt.

KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY

(HARMADIK ÉVI FOLYAM.)

Hirdetések minden négy hasábról egy sor után 7 nyrót, közzétételnek; folytonos hirdetésekért illő per elengedtetik. Mindenki hirdetésre 30 nyról helyegdíj előre befizetendő.

A lap anyagi ügyeit érdeklők: u. m. előfizetés, hirdetések, reklamatiók sat. a kiadó-hivatalhoz utasítandók.

KIADÓ-HIVATAL:

A Közeputczában, STEIN könyvkereskedésben.

ELŐFIZETÉSI FELHÍVÁS

A

„KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY“

1859-dik ÉVI FOLYAMÁRA.

Lapunk irányát a szerkesztésébeni felfogásunk czélzertiségét Erdély- s Magyarhonból egy tekintélyes számu olvasó közönség szíves részvéte által látjuk igazolva; mely részvétet ezutánra is megnyerni óhajta s remélve, arra törekszünk, hogy a KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY-t minél hasznosabbá s érvényesebbé tegyük a hazai irodalom érdekében. Ugyanazon erökre támaszkodunk továbbra is, kik vállalatunknak szellemi súlyt adának, s kiket addigi irodalmi munkásságukról is, valamint lapunkban közreadott műveikről a haza jól ismer.

A K. Közlöny szerkesztését továbbra is, az eddigi szerkesztőtársakkal, DÓZSA DÁNIEL mint főmunkatárs vezeti, BERDE ÁRON felelőssége mellett; addig is, míg a magas kormányhoz beadott folyamodásunkra a kegyelmes resolutio lejövend a szerkesztőség névleges átszállítása iránt.

Lapunk tárgyait képezik továbbra is a világesemények, hazai események, nemzet-gazdaszat, tudomány és szépirodalom; igyekezünk éber figyelemmel kísérni a hazai intézetek mozgalmait, a nevelés, ipar, kereskedelem s minden közkérdések mozzanatait; s mindig azon ildomossággal viendjük tárgyalásainkat, melyet hazánk művelt közönsége igényelhet.

A „KOLOZSVÁRI KÖZLÖNY“ előfizetési ára új pénzben:

BELFÖLDRE:

Egész évre 12 ft 60 kr.
Fél évre 6 ft 30 kr.
Évnegyedre 3 ft 15 kr.

KÜLFÖLDRE:

Egész évre 14 ft 70 kr.
Fél évre 7 ft 35 kr.
Évnegyedre 4 ft 20 kr.

Az előfizetési pénzek lapunk kiadóhivatalába STEIN JÁNOS urhoz (belső közeputczai könyvkereskedésbe) utasítandók, honnan a lapok pontosan fognak szétküldetni, és a hová a postákon bepecsételtlenül ingyen küldhető újság-reklamatiókkal fordulhatnak mindannyiszor a t. előfizetők, valahányszor lapjuk vagy a posta vagy a kiadói kezelés miatt pontosan meg nem érkeznek.

Tisztelt író-társainkat és levelezőinket felkérjük továbbra is lelkes közremunkálásra, minthogy lapunk közhasznosságát kiválólag abban helyezük, ha abban országunk minden vidékeinek érdekei, viszonyai képviselve lehetnek.

Lapunk, mint eddig, ezutánra is a lehető nagy ivalakban, tiszta betűkkel, hetenkint kétszer fog megjelenni, u. m. minden csütörtökön és vasárnapon.

KOLOZSVÁR, november 30-án, 1858.

BERDE ÁRON

felelőssége mellett

DÓZSA DÁNIEL,

főmunkatárs.

NÉZETEK gazdasági viszonyaink körül.

IV.

Miután népünk nagy többségének jobb életmódra jutása, s ezzel együtt növekvő civilisálódása és iparosztone még most csak utopiáink közé tartozik, kérdés-e válik, vajon az ország rendelkezhető munkaerőjé, mely vidékenként a népesség után részint összecsoportosul, s tuloról bír a lakott vidék arányához, részint pedig vagy a gyéresebb népesség,

vagy a nagyobb tunyaság miatt a lakott vidék arányához gyöngye — nem lehetne-e bizonyos rendszerezés által egy osztani fel, hogy az ily mutatkozó tulerő, amott hasznosítások?

Erdély összes mivelhető földje, ide érte a legelőket is, öt millió holdnyira megy s összes népességével 2,073,737 lelket számítanak, melyből, ha egy ötszáz ezer munkas családot képzelünk négy tagot számálva egy családra, látni való, hogy még a közlegelők mivelés alá jöttével is Erdély népessége, a földterület mivelését megbiroha, miután 10 hold földet egy család bizvást megmivelhet; látjuk azonban, hogy

habár egy millió holdon felül menő legelőink mivelésen hagyatnak, s szántóinkból is az ugarrendszer által évenként 700,000 holdat, vagy is a szántók összességének 1/3-dát, munkás kéz nem háborgatja, s így szinte csak három millió hold földre sem jut elég munkás kéz: a mit pedig a világ legutnyább népe is mivelni meggyőzhete; hol kereshetjük e dolgoztatási képtelenség okát egyebütt, mint hogy a népesség a földhöz helyileg áll aránytalanul.

Igen is, mert éppen havasi vidékeink: a székely föld, s (havasi oláh-ság) a legnépesebb, a hol legkevesebb a mivelés alá vett föld.

A Maros völgyének alatt, s Hátszeg-vidékének valóságos áldása a havasi oláh-ság, mely megjelenik bérért a mezei munkára, s hasonló áldása a Mezőségnek s a Maros felsőbb vagy is közép vidékeinek a székelység, mely a kaszás férfiak, s arató leányok raját küldi ki évenként a megyei birtokokba.

De meg kell jegyeznünk, hogy azon bizonytalan csavargás közt, mig ezen csak egy gondolomra kiindult munkás csapatok felfogadókra találunk, sok ingyen nap elvész s sokszor, ha az idő bizonyos munkaszaknak p. o. aratás vagy kapálásnak nem kedvez, a mit a kiutazott munkások három

Krebs Mari.

Ballada.

I.

Fényes ünnepet ül Boroszló városa,
Rózsakedvben uszik mindenik lakosa,
Cseh király lett Mátyás,
A vendég ő, s nem más,
Ezt a polgármester nagy lapról olvassa.

Vitézi játéknak, táncznak, és zenének
Egyaránt örövendek az ifjak és vénék,
Harsány éljenkezés
Zeng a nép ajkán, és
A dalmok kobozán diadalmi ének.

Szép gyöngyök ékítik Mátyás koronáját,
Szébb hölgyek Boroszló dús vigalmi bálját;
De nincs szébb virágszál
Ott Krebs Máriánál,
(Igy hívták a polgár-mester szép leányát.)

Izzad a nagy tömeg vigalom hevélbe,
Lelket önt Mátyás a vigadók körébe,
Nyájasan enyeleg
Egyről egyig velek,
De legnyájasabban néz Mari szemébe.

A vigalomnak, bár későre, vége lett,
A melyet Boroszló soká megemleget,
Mari szíve kívált
Élő emlékké vált,
Miként a pár könyöcsép a szép pár arc felett.

II.

Évek után jönnek évek
S megavultra új remények;

A jót ha megcsókolgatjuk,
Megsokajitjuk, s tovább adjuk.
A napolyi király lyánya
Lett Mátyás szíve bálványa,
A hír Boroszlóban éri,
Hogy od'adják ha már kéri.
Boroszlóban ismét zene,
Nincs tán, ki ne örövendene,
Hat esztendő nem a világ,
Ki bimbó volt most nyílt virág;
De hogy nincs, nézd ama szobát,
S benne gyásztt öltött asszonyát.
Tört virágként hervadt arccsal
Mint küzd mély szívbéli harccsal;
Kolostor magánya várja,
S könyezve néz kis fiára.
„Szép napoknak szébb emléke!
Az az öröm, az a béke,
Mi anyádtól messzire tált,
— Mond — kesszölone széd, fiát,
S ha homály fog rád lengeni,
Bocsássá meg Isten neki.“
„Üdvözlök gyászos szobátot,
— E szókkal nyit Mátyás ajtót;
Két utra hív csilagzatunk,
Annak határt nem szabhatunk;
Fiad virulta bizonyos,
Sorsa sorsommal azonos;
Gondolj réám olykor, s már most
Engedd velem Corvin Jánost.

Hori Farkas.

A SZERELEM A HÁZAS ÉLETBEN.

(Folytatás.)

„Mindig megtettem, a mit tőlem kívántak,
mondja egy ily alkalommal, „azonban szeret-

tem volna, hogy a közbenjárás tisztét valaki másra bizzák. Nekem a világgal semmi közöm többé, s nem igen vagyok alkalmas ügyeit intézni. Azonban kötelességemnek érzem megtenni, a mi tőlem kitelik. E szolgálattal egykor ugyis meg kellend tennem gyermekeimért is. Nem szabad, nem is szabad visszautasítanom e kötelességet, a melylyel szerietett férjem emlékének tartozom; mert csak az övé, és az övéé életének hátralevő szomorú része.“

És ez anyai kötelesség napja hamarabb be-következett, mint sejté.

Lord Cavendish, devonshirei gróf, egyike lord Russel leghűbb és legigazabb barátainak, — a ki őt fogságában mennyire földre kérte, hogy cseréljenek öltönyt, s meneküljen a towerből, majd ott marad ő helyette a börtönben, — e derék nagylelkű férfi megkérte tizenégy éves Rachel leányát, tizenhat éves fia számára.

Lady Russel leplezetlen örömmel fogadta el a fényes ajánlatot.
„Ez egy vigasztaló örömsugár, a melyet szomorú életem alkonyán alig reméltem!“ — írja Fitzwilliamnak. „Gyakran ismétlem a szent-írás igéretét, hogy az igazak maradékaai megáldatnak. Én hiszem, hogy gyermekeim a magya e nevet megérdemli. Gyöngye szívem ha kitart, azon leszek, hogy e nevet én is kiérdemeljem, s alázatos hálamat ezelem ezért Istenemhez.“

Némely tanácskozások után a kiházasítási pontok iránt, a melyek körül a jószívű, de kissé önfejlő lord Cavendish holmi nehézségeket gör-dített, végre minden tisztába lön hozva, s az egybekelés 1688. június 21-kén megtörtént.

Azonban a hazai dolgok szomorú fordulata is igénybe vevé a bánatos özvegy figyelmét.

Sidney Algernon perfolyma és halála, II. Jakab trónralépte, s növekedő zsarnokoskódása, Monmouth fölkelése, e herceg párti-veinek és egyszersmind az ő barátainak szigoru

büntetése, a legkeserűbb emlékeket ébreszték föl lelkében.

„Tekintve az új meg új fordulatokat, inkább az öröm, és nem a bánat miatt kellene sirnom, ha meggondolom, hogy kedves férjem az örök-kévalóság csöndes ölebe evezett. Ha élt volna, hányszor meg hányszor vértett volna szíve, mióta minket elhagyott. Biztosság és békében van ő most, s nekem, a ki békét és nyugalmat nem találhatok, inkább örülnöm kellene e fölött.“

Azonban e szende okoskodás nem hathatott tartósan aggodó, borús kedélyére.

Anglia vallásos, és politikai helyzete napról napra csüggesztőbb kezdett lenni, s lady Russel mind szomorubb lett gyermekei, hazája, s azon ügy sorsa miatt, melyért férje a halált állotta ki.

Ez aggodalmas, és egyhangu helyzetből kiragadta őt a 1688-diki forradalom.

Öt évi özvegyiség után, melyet lesújtó bánat közt töltött, elérte a diadal fényes napját.

A két hó alatt, miközben az orániai herczeg hajóra szállt Anglia felé, s II. Jakab to-vamenevült, lady Russel apósa, és gyermekeivel Woburnban tartózkodott. Távol a Londonban lefolyt eseményektől, fékezett izgatottsággal várta a dolgok fejlődését, mint egy fontolgatni tanult lélek, a mely jól ismeri a nagy sors-határozat bizonytalanságát, s istenes bizalom-mal ajánlá hazáját és gyermekeit a Mindenható kegyébe. A hírlapokat, s mindkét párt röpiratait szorgalmasan olvasta. Ekép tisztában volt minden események jellemével, a melyek előd-ták magukat Londonban, a hova ipjával néhány napra akkor ment, a midőn a nagy dráma katas-trophája már nem messze volt, s III. Vilmos trónralépte az előkészületeket közelelről szem-léllette.

„Emberék, a kik hosszú évek sorát éltek le, s a sorsnak nagy változásait látták, —

dolgos nap beszereznek, a más három esős dologlaton nap alatt elköltik, s a végén igen kevés pénzt visznek haza.

Viszont a munkára szorult gazda, ki semmi bizonyos munkaerőre előszámítást nem tehet, hanem előre küldi tisztjeit, bírát, hogy állják el az ország útját, s fogjanak el, ha lehet vagy egy munkás csapatot; a mit egyszer szerencsére találnak is, de százszor nem: gyakran kudarcot vall az isten kegyelme után jövő munkásokra tett számításával, s gabonája a szarán szárad el.

Éppen azért mind a kiköltöző munkások, mind a felfogadó gazdák érdekében szerfölött szükséges volna, ezen oly munkások csapatok rendszerezése.

És ez az ország gazdasági egyet főfelügyelete alatt könnyen kivihető volna, mihielyt az ország több vidékein fiók-gazdasági egyletek alakulnának, s mihielyt egy ily munkások rendezésének programjához a m. kormány oly móddal adná megegyezését, hogy a közigazgatás által mind a munkás ígérkezése, mind a felfogadó ígéréte, mely a fiók gazdaságok közvetítése által jutna kötelező érvényre, szükség esetében a törvény szigora által is rögtön teljesedésbe vétetnék.

Nem látom szükségét annak, hogy eszmém mellé itt mindjárt egy részletes programot formulázzak; ezen odavetett vonásokból is átláthatni véleményemet, melyre nem is most jöttem legelőbb.

Midőn országzszerre szinte csak az e részben szerencsésebb székely s szász földet kivéve mindenhol és minden gazda csak a munkás kéz hiányára panaszkodik, s itt-ott átkozza a görbe országot, mely a gépek általános alkalmazását meg nem engedi: megbocsátható nekem, ha fejből ki nem vehetem a munkás csapatok rendezésének eszméjét, mely által teljes meggyőződés, sőt egykor papírra vetett kiállításom szerint is, mind a munkásoknak szebb és biztosabb jövedelmet, mind a földbirtokosoknak pontos, és számításba vehető munkaerőt lehetne előteremteni; gondoljon mindenki utána, hogyha p. o. egy Vásárhelyt létesülő gazdasági egyletnek előre, még a téli hónapokban bejelentve magát azon vidékről vagy kétezer munkás, kik közül egy rész tavasztól-őszig, más a tavaszi, más a nyári hónapokra vállalkoznék munkára; és ugyan oda bejelentve magát 1—200 megyei földbirtokos, kinek erre vagy arra a hétre vagy hónapra kellene ennyi meg amannyi munkás kéz; s ekkor egy bizottmány megkészenné a marsutat a szétküldendő csapatok számára, helységről-helysére előbb; egy napi költ-

séget mindig a közelebbi felfogadó hordozván sat. — mely hasznos mozgás kezdőhetnék országzszerre a föld iparkörül?

S vajjon közrendőri tekintetéből is nem sokkal előnyösebb volna az, hogy egy szervezett ügynökség felügyelete s ellenőrzése alatt mozogjon szét az ország azon népség, mely most útjáról s annak kalandjairól sokszor csak Isten előtt marad felelős.

Ugy hiszem ezen eszmét biztosan lehetne érvényesíteni, s az ország agrikultúrájának felvirágoztatására nevezetes lendületet lehetne adni általa.

Dózsza D.

KÜLFÖLDI LEVELEZÉS.

Brusza, nov. 6-kán, 1858. Fuad pasha mult vasárnap megérkezett s rögtön kihallgatáson volt a nagyúr, s hétfőn átvette Mahmud pasától a külügyek vezetését.

A Brenda és Palestine nevű angol gőzösök megérkeztek 300 ezer font sterlinggel, meg a török kölcsön előlri csapatja; — ezen összeg, ugyint az egész kölcsön a kaimék (papiros pénz) visszavonására fog fordíttatni, s ezután a kormány nem fog több kaimét kibocsátani, — ezen joggal csak a létesülő bank bírand. A mostan forgalomban lévő kaimék oly rozszak, hogy azokat csak a bolond nem tudja utánozni, — azon nő, ki erenoljában több millió piaster értékűt vala becsempészendő, elment New-Yorkba egyszerűen egy nyomdászhoz, s azt mondotta, hogy bizonyos új találmányra alkalmazandó etikekre van szüksége, odaadott egy kaimét, s a nyomdász ennek mintájára oly jól utánzott kaimékat csinált, hogy azokat senki se tudja megkülönböztetni a jótól, s midőn a Sztambulból kapott tudósítás következtében elfogott a becsületes Harrison (a nyomdász neve), iszonyú nagy volt bűmlata, hogy az ő általa gyártott etikek több millió értéket összeget képviseltek, ártatlansága kitűnt abból, hogy még rak-tárában egy szegletbe dobva 400,000 font st. értékű készlet volt, melyet a nő nem váltott ki; különben a kérdéssel nő, már többszörös kikérdezés után társait semmiképpen nem akarta elárulni, már maga a fővezér személyesen több alkalommal kikérdezte, s biztosította, hogy ha társait bevallja, semmi bántódása nem leend, de ő ennek dacára hallgat.

Touvenel mult szerdán, miután a szultánnal volt búcsulogatásán, mely alkalommal a szultán nagygyűlésen felkeltett színházába vezette, csütörtökön elutazott.

A moutenegroi bizottmány mult kedden tartotta utolsó ülését, csak az aláírás hiányzik, még a közönség előtt titok végzeménye.

Most, midőn Lesseps a szuezi hős győzelmi utazását tartja, midőn egész Európa hangosan s lelkesedve adja jóváhagyását ezen nagy eszmének létesítésére, egy társulat alakult Párisban Compagnie Universelle du canal maritime de Suez név alatt. A társulat programja következő:

1-ször a szuezi szoroson egy csatorna fog nyíltatni, összekötendő a Közép-tengert a Vörös-tengerrel, az indiai és kínai vizekkel.

2-szor a Nil összeköttetése ezen csatornával, egy hajóközlekedő és öntöző mellék csatornával.

3-szor 133,000 hektár föld átengedése (az egyiptomi alkirály által) a társulatnak 63,000 müvelhető, a megmaradó 70,000 hektárt a csatorna mellett két kilométer szélességű birtok képezendi.

Ezen csatorna 3000 mrféddel rövidítendi az Európa és India közötti utat, a hajók 10 frankot fizetendnek egy tonnától, mely bár csekélynek tetszik, mégis nagy ha meggondoljuk, hogy évenként 4 millió tonna menend ezen az úton keresztül, ez is a csatorna által termékenyített 133,000 hektár föld eladásra, nagy és független jövedelmet adand a társulatnak.

A társulat összege 200 millió frank, mely 400,000 (500 frankos) részletre van felosztva. Az aláíróknak nov. 30-ig jelenteni kell magukat s előlegesen 50 frankot letenni, mely 5% kamat biztosítatik.

Az egyiptomi alkirály 33 millió értékű részvényt tartand maga számára, 20 millió értékű részvény az egyiptomi és törökönai aláírók számára tartódik fel. Alig nyitotta meg a nevezett társulat itteni bizottmánya az aláírók lajstromát, s a részvényesek egész raja rohanja meg szobait, mindenki lelkesedés és buzgalommal szövetkezik ezen nagyszerű eszmének létesítéséhez, s ha szabad ezekből következtet huzni, hinni lehet, hogy a szuezi csatorna dacára Anglia ellenkezésének elkészülend, Európa hátterbe teszi Anglia politikai érdekét saját hasznának, — hiába! Anglia tribunos-plebisége megszűnt, midőn vétőjének Európa senatusa hódot.

A lord Redcliffet vívő fregát a Curacao a smirnai öbölben összeütközött egy Triestből jövő vitorlással s egy homoktorlaszra felült, de minden baj nélkül ujra tengerre tétetett.

A lord Homer városban igen szívesen fogadtattott, s a vasút-társulat felkérte, hogy ő lordsága tenné le az indó-háznak alapkövét; a lord szívesen teljesítet kérésöket, s hosszas beszédében Törökönöknek a polgárosodás által nyert rendő gazdaságát s nagyságát jövedőlte meg a nemes lord. Ezen ünnepeit nagyszerű lakomá követte, melyben Musztafa pasha (a kormányzó) a lord jobbján ült, s a szép smirnai nők fénylő szemei szolgáltak csillárokkul. Egy más banquette várt a lordra Burnababban (egy Smirnához közellévő faluban) hol egy ujonan épült anglicánus kápolnát látogattott meg.

A Caracao megérkezvén, a nemes lord távozott, látogatásának maradandó emlékét hagyván hátra.

Tripoliban (barbariai) egy komoly katonai forradalom tört ki, a jefreim őrzet Szebelben fellázadt. Ezen lázadás oka az, hogy a katonák 5 év helyett 10—15 évet tartoznak szolgálni, s hogy már 9 hó óta fizetést nem kaptak.

Ezen lázadás következtében, magában Tripoliban (a városban) is nagy ingerültség volt, a fenyegetett keresztények deszdahi események itteni megújulásától rettegvé, a kikötőben lévő hajókra menekültek. Midnapjára m. hó 12-n a keresztények leoléséről nyíltan beszéltek. Nagy csoportozatok voltak az utcákban, melyek azonban a katonaság közlekedtérére szétoszlottak. Jelenleg csendesség van, de az ingerült muzulmánok azt mondják, hogy a boszu órája csak elnapoltatott.

Bengaziból írják, hogy Amedio orvos eré-

lyes intézkedései következtében a pestis egészen megszűnt, alig mutatkozik néhány igen szerény jellemű eset. Azt mondják, hogy Ghuma visszatért a régensségre atya halálát meg-boszulandó. — Viszonttálalkozásig.

Bakalum.

KOLOZSVÁRI NAPLÓ.

— Mily kárhozatos nyereszkedési kísérletekre él vissza a minden áron gyarapodni kívánó elvetemültség, még oly nemes feladatu vállalatok jótékonyaságával is, minők a biztosító intézetek: tanúsítja a következő példa. Hazánkban történt, a Sajtó mentén, hogy egy izraelita kalmár, néhány hóval ezelőtt, bolli portékát biztosít mintegy 3000 forintnyi értékben a bécsi biztosító-társulat B. városi ügynöksége útján. Pár hét múlva a kalmár ismét megjelenik az érintett ügynökségnél, s újabb készlet ürügye alatt, biztosítását még egy annyi értékre emeli. Az ügynökben gyanút keltett az izraelita bolli készletének oly hirteleni megkétszereződése, azonban becsületet eljárás akarván feltenni mindenkiről, míg ellenkező adatai nincsenek, figyelmeztette emberét a szabályok áthágásának hátrányos következményire s a biztosítási érték nevelést elfogadta. Nem sokkal azután a biztosított izraelita lakhelységéből éji órnak egy éjjel, a mint szolgálati korjárását téve a kalmárbolt mellett elmenne, olyanféle hang üt meg fülét, minő a fenyőtűz patkása. Békét tekint a kulcslyukon, hát világosságot lát. Semmi kétség: a boltban tűz ütött ki. Szalad a kalmárhoz; nincs hon. Megy ennek ipjához, költi, de nehezen akar ébredni, azután meg a kulcsot nem leli; szóval különböző ürügyök alatt igyekszik az őt rémületen sürgető éji őrt elutasítani vagy késleltetni. De az őt nem tágit; kurtán fogja a vén hébert, ha a kulcsot nem adja, betöri az ajtót; mert egy óra alatt az egész helység lángba borulhat. Nem volt mit tenni a vén zsidónak, nagy vontatva a kulcsot végre előkeresi s a bakterrel együtt a boltajtót felnyitja. És mit látnak? A polcozat körös-körül merőben üres. Egy alsóbb polcon egy gyertya akkély helyezve, hogy a fölötte lévő deszkába belekapván s az ugyanazon deszkán lévő pálinkaszesz cizlinder, vagy a hőség miatt elpattanván, vagy az elhamvadózó deszka lerokkadása által összetörvén, a szesz gyúlékonyságánál fogva egyszerre az egész épület lángbaboruljon. A minthogy a gyertya valósággal át is lyukasztotta volt már a deszkát s az a patlogás hatott a bakter fűleibe. Csak egy pár perc meg, a tűz a szesze kap s az istentelen terv sikerrelendett. A rögtön bekövetkezett hivatalos nyomozás eredményeül behívozott, mikint a zsidó kalmár, az elbeszélte esemény előtti reggel, egész házánépét eltávolítván, este maga is, néhány tartalmas ládát rakva szekerekre, elutazott; miután előbb megvette az előkészületet, hogy távozása után egy pár óra múlva az üres bolt elhamvadjon, s majd aztán a 6000 főt a biztosított intézetben felvehesse. Jelenleg ipa és vő börtönben várják a jó g'schaft bizonyosan el nem maradó kamasz kamatait. Ily esetek korunk erkölcsiségének szegényére, nem lévén ritkák: csoda-e, ha régibb, tapasztalatdús biztosító-in-

írja Fitzwilliamnak; — „alig tudják elhinni, hogy ez több mint álom! S pedig ez maga a való, a melyért hódolat és hálaérzettel emelkedik lelkünk ahhoz, a ki a sorsnak e hatalmas fordulatait tetszése szerint intézi.“

Sohase állott ugyan Vilmos herceggel közvetlen összeköttetésben, de azért mindketten jól ismerték egymást:

Vilmos sokkal jobban tudta, mily varázshangzása lord Russel neve Angliában, s mily nagy tiszteletben állt övégye, hogysem elmulasztotta volna jó véleménye után járni. Már két évvel trónra lépte előtt, 1687-ben, utasítást adott követte, Dykeveltdnek, hogy látogassa meg lady Russelt, s a leghízelgőbb kifejezésekkel biztosítsa, hogy ő és neje a legmélyebb részvételt viseltetnek szomorú sorsa iránt, és személyét épp úgy tisztelik, mint lord Russel emléket, s a Southampton és Bedford családokat. Azóta minden alkalommal éreztette tiszteletét.

Miután Vilmos és Mária 1689-ben megkoronáztattak, a királyi szavakat tettek követték. A parlament elfogadott egy billt (törvényjavaslatot), a mely lord Russel elítélését érvénytelennek és kivégzését gyilkosságnak nyilvánította. Az egyik cikizely így hangzik: „A bill Bedford gróf és lady Russel kérelmére nyújtatott be.“

Nem sokára azután a király hercegi címekkel ruházta föl Devonshire és Bedford grófokat.

E politikai kitüntetésekhez, még szerencsés családi változások is járultak.

Az övégy második leánya, Katalin, férjhez ment lord Rosshoz, Ruthland herceg idősebb fiához, és fia, a ki még csak tizenöt éves volt, Howland kisasszonyt, a Surrey grófság gazdag örökösét vette nőül.

De a derék anya a házassági szövetségek

létesítésénél sohase vezetettett vagyon vagy rang utáni hiú és önző tekintetektől.

Lady Russel erénye és esszéssége, a melyek egy a legkeményebb megpróbáltatás, mint a jólét és boldogság napjaiban egyiránt tündökölték, nevét és személyét a nép és udvar előtt oly tiszteltté, oly tekintélyessé tévük, mint valaha egy nő neve és személye e világon az lehetett.

Ügynök diadala, személyes diadala után is mindenkor, és minden tekintetben épp oly higgadt, szende és mérsékelt maradt minden diadalmáor és rajongás nélkül, mint balsorának súlyosb óráiban.

Csak egyetlen alkalommal, mert a legszebb emberi képnél se hiányozhatik az emberi árnyoldal — árulja el az önhiúság, és kevélység egy gyöngye sugarát.

Egy kitűnő fiatal embert ajánlott volt bizonyos hivatalra. Nehézségeket gördítettek ajánlata elibe, s ezért írás által folyamodott a főkoronauigysz, Pollexsenhez. Levele e sorokkal végződik:

„En ritka embernek nyujtom pártfogásomat, Sir, s ezért keveseknek is tesztek szolgálót. De ha azt hiszem, hogy czelomat megközelítem, nem örömet látom az akadályokat, melyek föltartóztatnak.“

De hogy e nő magát élesebben ítélte meg, mint azt a legszigorúbb casuista tette volna, bizonyítja a következő lap naplójából, a melybe vallomásait írni szokta.

Halmágyi Sándor.

(Folytatjuk.)

Magyar-Solymos birtoklasi története.

(Törödékek közlemény)

Tegyük az iródoml utján, a mit tehetünk; egyebet sikerest és huzamosan tartót ugy se tehetünk.

Gróf Teleki József, halála előtt nyolcz nappal.

Magyarországon, Arad vármegyében, Solymos vára a Maros bal partján, Erdélyben összesen kilencz helység, nyolcz törvényhatóságban viselik a Solymos nevet. Ha netalan a kutató a mai Magyar-Solymos (Doboka vármegy.) helységet is analógiánál fogva Solymos neven keresné, azt igenis 1429. évi július 5-dikéről „Solmos pataka“ nevezetben olvashatná. A jelenben Erdélyben fonálló kilencz „Solmos“ helységek egyike Maros-Solymos. A dévai vár által domináltan fekszik a Maros jobb partján; tehát teljes rónaságban. Alább elekerulendő korunkbeli történetéből mig „valamint“ közleni megkísértenők, fenebbi cikkezünk szerint „birtoklasi történetét“ évi renden következőkben adhatjuk.

1457. évben, miután gróf Teleki József „Hunyadiak kora Magyarországon“ I. 62. lap 4. szám.-idézet olvassuk: „Solymost Albertől nyerte Hunyadi, egy, kitelhetőség, 1457-ben kelt körlevél szerint“ és éven kell, és lehet kezdenünk birtoklasi évit, és első, tudható, magános birtokosát Solymosnak Hunyadi Jánost tehetjük. Azonban, gróf Teleki, Kaprinai, Katona és Fejér után idézvén, és említvén föl e körlevelet, közli pedig ezen kütfőknek egyikét sem bírja, holott csak azon körlevél mindhárom (hinni szeretjük nem variáns) szövegéből merithetné ki, mi jogon szállott vala Albert királyra azaz: a fiskusra Solymos, és a körlevélben hihetőleg megnevezve lévő jog is

azaz: az 1457. év előtti birtokosa, vagy birtokosai Solymosnak csak amag szövegek nyomán volnának meghatározhatók; szerénytelenség nélkül tehát, de gr. Teleki hitetere építve, utasítja közli a t. cz. olvasó nagy közönséget, a három kütfők megolvására. Az évet, melyben adományoztatott valójában Hunyadi Jánosnak Solymos, azokból kikütküthathatván.

1470. Solymost Hunyadi László, és Mátyás testvérek bírták mint atyjuktól örökölt birtokot 1479-ik évig, midőn „az egész Maros-solymosi uradalmat“ Mátyás mint király Ungur Jánosnak adományozza.

1502. Ungur János kölcsönös bevállás erejével Zób M. hálynak eladja, a ki hozzájárulván a királyi beleegyezés, birtokába lépik.

1526. A m.-solymosi uradalmat, nevezet szerint: Nagy-ág, Csertés, Burján (ma talán Buzián-falva?), Nyavalyás, mindkét Toplica (ma egy Toplica), Kecskéd-ág és Füzes helységekbeli jóságot Zób Mihály, az 1526-dik évi 26-dik törvényzikknel fogva hazaárulási notán elveszti.

1528. Mindezen jóságokat Horváth Gáspár is, I. Ferdinánd király pártjára állása büniért notán elveszti. Mi jogon: mint tulajdonos? vagy beíratos? kitől? és mely naptól kezdve birta? homályos, és bizonytalan. Az alább is leírandók: Cserepviht Péter, és fia Miklós két harmad részit, Moskus Vládimir egyharmad részit 1528—1580-ig bírták.

1552. Ferdinánd király ezen birtokokat malomvízi Kendeffi Jánosnak adományozza ugyan; de birtokába nem juthatott, mert Cserepviht M. k. k. kétharmad részére nézve mint ellenmondó birtokában marad, az egyharmad rész u. m. a Moskus Vládimir birtoka pedig, hogy Kendeffi Jánosra szállott volna, ugy látszik nem vitatottat.

(Folytatjuk.)

írja, hogy magános egyén jegyzéseket ne tegyen, és hogy egy párisi lap se szóljon a tárgyalásokról. Ezen szorongásokat még a „Nord” is megsokalta:

„Hát nem tudják-e — azt kérde — hogy a mit tudni nem szabad, azt az ember mindig legjobban szereti tudni? Mennyit nyerne a császár kormánya, ha mindannak, a mi ellene mondatik, a lehető legnagyobb nyilvánosságot nyújtana! Ez volna az erő- és igazság mutatója, két oly dolog, melyek Franciaországban mint mindenütt oly nagy befolyással bírnak. De — de mindenki a maga módja szerint védia kormányt, — egyik hallgatási rendszer, a másik a szabadság által.”

Az „Indépendance” szerint egy Villemain is csupán az elnök kegyességének köszönhető, hogy akademiái tagtársát a törvényterembe követheti. — Villemain Berryernek ily czédulát írt:

„Kedves barátom! Hajdan, midőn Patru védő volt, Chapelain mindig a tárgyaláson volt. Ön, aki sokkal több Patrunál, nem tudja ön bejuttatni Chapelaint?”

Erre Berryer így válaszolt:

„Kedves kartárs! Ma már Patru nem juttathatja be Chapelaint. Ha valaki, a ki több mint Chapelain, be akar jutni, nincs más mód, mint az, hogy a vádlottak padján üljön. Hanem ön oly jól megnyitja mások előtt az akadémia ajtaját, hogy én mindent el fogok követni megnyitni ön előtt a fenyegető rendőrség ajtaját.”

Berchellin ur az elnök, Berryer közbenjárására így felelt:

„Jegyet kapni ez órában lehetetlen dolog. Amde Berryerért és Villemainért megteszi az ember a lehetetlent is. Imbolya jegy.”

A tárgyalást fényesnek írják: A közvadász különösen a czikk általános szellemébe fogódzott, melynek nemzetellenes jellemét erősen gáncsolá, s gáncsolá azon insinuatiókat, melyek szerinte oda czéloznak, hogy a francia intézményeket az angol intézmények előtt, perfid hasonlítások által megalázzák. — Berryer védelme igen világos volt. Miután emlékeztetbe hozta védelem életét, s azon részi, melyet az kora eseményeiben vett, azt kérde, vajjon a vádlott czikk bir-e azon támadó jellemmel, melyet a vádirat annak tulajdonít. Nem, ugymond, Montalembert nem támadott; meglehet, kifejezte bankodását azon intézmények után, melyeket szeretett, melyeket gyakorolt, melyeket maga az ország sokáig elfogadott. Amde hogyan? Hát tilalmas-e ez? — Ezen kényes terep Berryernek nem egyszer küzdenie kellett az elnök észrevételei ellenében is. E szavaltások különösen élénkekké váltak akkor, midőn a szónok a jelen alkotmányt az előbbiekhöz hasonlítván, fejtegette a megszorításokat, melyeket amaz a közszabadságokon ejtett. Berryer védbeszédét meleg helyeslés közt végezte. Röviden még csak ennyit az „Indépendance” után.

Olaszország. — A monacói hir-

lap nyilatkozatot hoz, mely nyilván orosz sugallat műve, s inkább megerősítve, mint csafolólág szól, azt mondván, mikép a monacói hercegnek hűségét átengedéseért fényes ajánlatok tétettek: a herceg visszautasította azokat, de remélhető, hogy a fenforgó nehézségek alkudozások által „mint a Montenegro” illetők voltak, ki fognak egyenlítettetni.

UJ POSTA.

— A két duna-fejedelemség az ujjáalakulás stadiumán természetesen nem mehet át minden baj, izgalom nélkül. Küzdes az egész élet: nem maradhat küzdés nélkül az alkotmányos élet sem. Konstantinápolyi tudósítások szerint a két fejedelemségben a legnagyobb izgatottság volna, elannyira hogy a cenzurát újból be kellene vinni, a klubokat mind bezárni s számos elfogatást is rendelni; jassy-i tudósítások szerint pedig a kajmakamia keblében is villongás ütött ki s a triumvirek egyike Katargi kénytelen vala hivatalát letenni s egyszersmind erőlyes tiltakozványt küldeni Stambulba két tisztársának eljárása ellen. Azonban a török miniszteriumban is folyvást tart a viszongás, úgy hogy csupán a Franciaország felől fenyegető vészszel szemben tudának elvégre megegyezni abban, hogy egy török biztost

küldjenek Dsoddába, Franciaország követeléseinek kielégítése végett, míg ez önmaga szerezne magának netalán erőszakos módon elégtételt.

— Görög hírlapok tudni akarják, hogy Konstantinápolyban szofták összeesküvést fűdözték fel, mely a szultán élete ellen volt irányozva. — Az „Eon,” egy Athenében megjelenő, s orosz érdekekben írskodó lap, az ottani egyetemen tanuló ifjak által közhelyen megégettett.

— A francia sajtónak sok nem szabad; különös, hogy sok szabad mégis, mi-ben az illem egy kis megszorítását kívánná a szabadságnak. A politikai illem kívánná főleg e tekintetét külföldi kormányok iránt. Egyike a francia legjelesebb lapoknak, a „Journal des Débats,” legalább kivételt képez, novem. 27-kén erőlyesen kikelt a „la Presse” ellen, mely cynismusában egész e nyilatkozatig ment, hogy csak egyetlen egy háborút obajt még a földön, az Ausztria elleni háborút. A „J. des D.” így szól: Az Ausztria elleni háború igazságtalan lenne; Franciaországnak nincs semmi panasza ezen állam ellen; bármint mondjanak is bizonyos lapok, Franciaország nem fog háboruba bocsátkozni; azok a lapok, melyek Európába bizalmatlanságot öntenek, nem bírnak a francia kormány célzatainak ismeretével.

Felelős a szerkesztésért BERDE ARON.

Ürbékkarpótlási tüke utalványozás.

A kolozsvári cs. kir. megyei törv. után gróf Bethlen Borbára gr. Traun Ferenczének maros-ludasi, gerend keresztúri m.-bogati b. u. 9149 frt 2/3 kr., — berkeszi, közép- és magyar-peterdi b. u. 2823 ft 7 kr., — Torda körségének berkesi, indali b. u. 7983 ft 55 1/2 kr., — idb. gróf Bethlen Jánosnak o.-telki, m.-péterlaki, m.-járai, mező-szakáli, m.-keménytelki, runki, m.-hodaki b. u. 25195 frt 28 kr., — Várhelyi Erzsébeth Szentkirályi Gábornak hidalnási,

fel-egregyi, sz.-péterfalvi b. u. 2627 frt 33 kr., — Csakói Borbára öz. leányi Papp Jánosnak m.-fodorhízi, gyulai, solyomkői, m.-ujfalvi, ugruczi b. u. 5240 ft 39 kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. jan. 20-ig. Tárgy. nap a két elsőnek márcz. 28-ka, a többinek 29-ke 1859 d. e. 9 órákor.

A m.-vásárhelyi cs. kir. megyei törv. után gr. Bethlen Borbára Schuster Pálné, Erzsébeth gr. Teleki S. Ferencz, Agnes b. Huszár Mihályné s. Cornelia gr. Waldeck Friderikének n.-iklodi, pánadi b. u. 1754 frt 23 kr., — gr. Teleki Sámuel Ferencznek k.-szőlősi, czikmán-

tori b. u. 924 frt 13 kr., — Balogh Antalnak adamosi, kincsesi, lövényfalvi bir. után 1908 ft 22 1/2 kr., — B. Kemény Borbárának adamosi, domboi b. u. 578 ft 22 kr., — Kozma Gábornak domáldi, egrestői, fülelki, hétúri, k.-kendi, n.-kendi, sz. nádosi, zágori, balavásári bir. u. 5294 ft 40 1/2 kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. dec. 30-ig. Tárgy. nap febr. 28-dika 1859 d. e. 9 órákor.

A dézsi cs. kir. megyei törv. után Vér Pálnak karulyai b. u. 439 ft 1 1/2 kr., — dtdo kodori, szekeres-törpényi b. u. 1664 ft 42 kr., — Vér Györgynek kodori, szekeres-törpényi bir. után

1863 ft 55 1/2 kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. jan. 15-ig. Tárgy. nap márcz. 15-dike 1859 d. e. 9 órákor.

A szebeni cs. kir. megyei törv. után Kozma Gábornak peselucki, szárazpataki b. u. 864 ft 54 1/2 kr., — Ugron Menyhértnek pálosi, vécserdi, alsó-gézei, gajnári b. u. 2232 ft 14 1/2 kr., — öz. Ujvárosi Zsigmondné Kispál Agnesnek rukuri b. u. 1450 ft 9 kr., — Kispál Károlynak kövesdi, gajnári, vécserdi, mártontelki bir. u. 3816 frt 14 1/2 kr. urb. kárp. tüke és jár. utalv. A köv. bead. jan. 15-ig. Tárgy. nap márt. 15-ke 1859 d. e. 9 órákor.

HIVATALOS HIRDETÉSEK.

(571)

Nro. 7264 1858.

Pályázati hirdetemény.

A magas cs. kir. Helytartóság által f. hó 11-ről 24302/4211 szám. alatt kolozsvári tanácsnál fölláttatni megengedett következő új állomásokra u. m.

- 1.) Egy ideiglenes tanácsosi állomásra évi 735. osztrák értékű forint fizetéssel.
- 2.) Egy ideiglenes tanácsosi titkári állomásra évi 525. osztrák értékű forint fizetéssel.
- 3.) Egy ideiglenes tanácsosi tollnokai állomásra évi 420. forint, vagy előléptetés esetében 315. osztrák értékű forint fizetéssel.
- 4.) Egy ideiglenes rendőrfelügyelő-segédi állomásra évi 525 osztrák értékű forint fizetéssel.
- 5.) Egy ideiglenes tanács rendőrfelügyelő segédi állomásra évi 420. osztrák értékű forint fizetéssel.

Folyó évi december utolsó napjáig ezennel pályázat nyíltatik.

Ezen állomásokra pályázni kívánók arra utasítatnak, hogy pályázati folyamodványukat szabályszerű bélyeggel ellátva, a fennebbi határidő alatt az alulírt tanácsához adják be.

Az 1. és 2. pontok alatt említett tanácsosi és titkári állomások elnyerésére szükséges, hogy a pályázók a bölcsészeti, és jogtudományok szabályszerű bevégezését, úgy a cs. kir. járáshivatali segédekre nézve előírt államvizsgálatok letételéről magokat igazolják, vagy ezen vizsgálatoknak a felsőbbség által meghatározandó idő alatti letételére magokat írásban kötelezzék. Szükséges továbbá, hogy a pályázni kívánók a német és magyar nyelvek alapos tudását, eddigi közszolgálatukat, s politikai, erkölcsi feddhetetlen magokviselést tanúsítsák.

A többi pontok alatt említett hivatali állomások elnyerésére szükséges, hogy a polgárok bevégezett tanulmányaikat, a német, és magyar nyelvek alapos tudását, főleg enyelveken fogalmazási képességeiket, eddigi közszolgálatukat, s politikai, s erkölcsi feddhetetlenségüket tanúsítsák.

A kolozsvári tanácsból, nov. 22-én, 1858.

(572)

Sz. 13036. 1858.

Hirdetemény.

A kolozsvári cs. kir. pénzügy-igazgatóság részéről, ezennel közhírré tétetik, hogy a kolosmonostori alapítványi uradalomhoz tartozó, s ugyanott 91. ház szám alatt találtató szállás, mely 2 lakó szoba, 1 konyha és 1 pinczéből áll, s melynél a kiköltés 69 frt 30 kkal ausztriai új pénzben törtéendő, folyó év december hava 7-ik napján d. e. 10 órákor az említett cs. kir. pénzügy-igazgatóság irodájában tartandó nyilvános árverés után, a többet ígérőnek 1 évre, azaz 1859. január hava 1. napjától ugyanazon év december utolsó napjáig, bérbe ki fog adatni.

Ezen árverésre sajátkezűleg írott s 10%-os bántépénzzel ellátott írásbeli ajánlatok is elfogadhatók, melyek azonban az árverés napjáig a mondott pénzügy-igazgatósághoz pontosan benyújtandók.

Az árverési feltételek a pénzügy-igazgatósági irodában, a szokott hivatali órákon megtekinthetők. Kolozsvárt, nov. 22-kén, 1858.

(2-2)

(553)

7385. 1858.

Pályázati csödhirdetemény.

A kolozsvári tanácsnál egy ideiglenes járnokai állomás 262 ausztriai értékű forint és 50 kr. évi fizetéssel üresébe jöven, ezen állomásra a helybeli cs. kir. mlgs megyehivatalnak folyó évi november 20-ról, 1037. szám alatti rendelet következtében folyó évi decemb. 20-ig ezennel pályázat nyíltatik.

Az ezen állomásra pályázni kívánók arra utasítatnak, hogy ebbeli kérelmüket szabályszerű bélyeggel ellátva, az írt határidőig az alul írt városi tanácsához adják be.

Ezen állomás elnyerésére szükséges, hogy a pályázó a magyar és német nyelv tudását, iskolai tanulmányt, valamint a közszolgálatban gyakorlati képzettségét, úgy politikai, és erkölcsi feddhetlen magaviseletét tanúsítsa.

A kolozsvári tanácsból, nov. 25-én, 1858.

(2-3)

(577)

EIOFIZETESI FELHÍVÁS.

DÓZSA DÁNIEL VERSEI

ELSŐ KÖTETÉRE,

mely éppen most sajtó alatt van, és január első hetében hagyandja el azt; jelen év végeig előfizetheti postai úton, az irához (Kolozsvárra, sz.-egyház-utca 487. sz.) küldendő levelekben.

Előfizetési ára egy fűzött példánynak 3 frt 5 kr.; aranyozott diszpédánynak 2 frt, új pénzben.

(575)

Egy kitűnő GYUTÁV különbség nélküli (Ohne Brennpunct differenz) Apparatus photographiához olcsó árért eladó, 8"-6" nagyságú arczképeket lehet vele előállítani, a kamarája nagytárhoz is alkalmazható. — Értekezhetni iránta sétater-utca 46 szám alatt Veres fényképész urnál.

(576)

Haszonbérbe adandó korcsomárlás.

A moesi cs. k. járásban keblezett Magyar-Fráta helységének területén a korcsomárlási jog az 1859-dik évi április 24-től, 1861-dik

évi április 23-ig két évre haszonbérbe adatik. Mirenéve a moesi cs. k. járáshivatal beleegyezése mellett, az 1859-dik évi január 3-dik napján reggeli 9 órákor a járáshivatal székelyén Mocsoson árverés fog tartatni; hova a hozzá szólni kívánók, ausztriai becsei 120 forint bántépénzzel megjelenni, felhivatnak. A föltételekkel megismerkedhetni Magyar-Fráta t. Molnár Balázs urnál, vagy Mocsoson, a cs. kir. hivatal irodájában. — A föltételek értelmében írásbeli ajánlatok is elfogadhatók.

MOLNÁR BALÁZS,
a magyar-fráti birtokosok képviselője.

(568)

(2-5)

Haszonbérbe adandó jószág.

Méltóságos gróf Teleki János ur részéről közhírré tétetik, mikint a Mezőség derekában fekvő Nagy-Sármási jószág, 1200 veka öszvetéssel, a Gyergyó és Lárge nevet viselő nagy kiterjedésű két marha legelővel s más egyéb haszonvételeivel, lakó és gazdasági épületeivel együtt a jövő 1859-dik év Szent-György napjától kezdve hat egymás után következő évekre, az e tárgyban Kolozsvárt 1859. január 5-kén délelőtti 10 órákor a tulajdonos gróf ur belső-monostortúczai házában tartandó törvénykülvári árverés után a többet ígérőnek, s oly vállalkozni kívánóknak, ki a fennálló törvények értel-

mében fekvő birtokok bírására és szerzésére jogosítva van, s e mellett saját tehermentes fekvő birtoka lekötése által legalább az évi haszonbérnek értékét megütő pragmatical biztosítékot képes szolgáltatni, haszonbérbe fog adatni. A hozzá szólni kívánó köteles ezer forintot ausztr. pénzértékben bántépénzzel betenni, s a lekötendő biztosítékot előre kijelelni. — A jószág igen jól beruházott fundus instructussal van ellátva, mely haszonbérletnek készpénz fizetés mellett tulajdoni birtokába át fog adatni. A jószág kiterjedése s a haszonbérleti kötés feltételei előre is megtekinthetők országos ügyvéd Simon Eleknel, belső-középutczai 502. sz. alatti házában.

(565)

(4-4)

Az egész ausztriai birodalomban közhedvezőleg elismert

ANGOL-PATENT-KÖSZVÉNY-GYOLCS, minden köszvényes, és reumatikus szenvedés ellen, és mint első s legbiztosabb védszer görcs, orbáncz, tagdagadat és oldalszurás esetében.

Fris és legjobb minőségben kapható:

Kolozsvárt: Wolff gyógyszer-tárban, Brassóban: Duschoin J. kereskedésében, Debreczenben: Gassner Pál, Aradon: Probst F. I., N.-Szebenben: Schneider F. I., Temesvárott: Kraul János kereskedésében.

(556)

Proháczy és társa Londonból

szöcs mester Kolozsvárt.

Ajánlják az éppen most érkezett s itt még nem létezett, külföldi jeges-tengeri nyest bőrt, melyek nemcsak a finomságokkal, de a bélésekkel könnyűségeikkel minden bőrtökét felülmulnak — úgy minden bel- és külföldi bőrtökkel és kész öltönyökkel bővön elvagyunk látva, s valamint eddig, úgy ezután is kész szolgálatunkat ajánljuk.

Raktárunk van a piacon, 7-dik sz. alatt.

(574)

Egy alig használt, kényelmes rugókra fellelt FEDELES SZÉKER eladó. — Megtekinthető Szentegyház utcában, 482-dik sz. alatt.

(1-3)